

Ministerredegørelse til beretning nr. 14/2007 om effekten af erhvervsfremmeindsatsen på innovations- og iværksætterområdet

Statsrevisorerne har i brev af 16. juni 2008 anmodet mig om en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som statsrevisorernes beretning (14/2008) om effekten af erhvervsfremmeindsatsen på innovations- og iværksætterområdet giver anledning til.

Erhvervsfremmeindsatsen på fødevareområdet er karakteriseret ved, at den udover erhvervsfremme i en snæver virksomhedsbetragtning skal understøtte udviklingen af fødevareerhvervet og politikken på fødevareområdet indenfor en række samfundsmæssigt fastslagne rammer f.eks. i forhold til miljø, fødevarerikthed og dyrevelfærd. Der er hermed ofte tale om en indsats, hvis effekt ikke alene kan måles på virksomhedsøkonomiske parametre.

Jeg noterer med tilfredshed, at statsrevisorerne konstaterer, at Fødevareministeriet har undersøgt effekten af erhvervsfremmeordninger på innovations- og iværksætterområdet.

Statsrevisorerne konstaterer samtidig, at metodevalg og datagrundlag har gjort, at der for enkelte erhvervsfremmeordninger, der er blevet effektundersøgt, ikke entydigt har kunnet fastslås en positiv virkning hos de støttede virksomheder. Dette skal ses i lyset af den ovenfor beskrevne kompleksitet i indsatsen, der måske bedst kan beskrives med et eksempel som f.eks. indsatsen mod campylobacter. Fødevareministeriet støtter her udviklingen af forskellige teknologier, som i primærproduktionen kan modvirke, at kyllinger smittes med campylobacter. Effekten af denne indsats kan kun i begrænset omfang aflæses direkte hos den støttede virksomhed, men i højere grad i omfanget af dansk produceret campylobacterinficeret kyllingekød og naturligvis i de resulterende humane infektioner herfra. Jeg er imidlertid enig i, at Fødevareministeriet, i det omfang det er metode- og ressourcemæssigt muligt, skal tilstræbe at opføre effekterne af erhvervsfremmeordningerne fuldstændigt, både de umiddelbare virkninger hos de direkte støttede virksomheder og de virkninger, der rækker ud over de direkte modtagere af støtten.

I relation til metode kan det derudover tilføjes, at Fødevareministeriet er i gang med at udvikle metoder til effektvurdering af bl.a. ministeriets forsknings- og innovationsindsats med bistand fra Fødevareøkonomisk Institut. Ministeriet vil i den forbindelse afrapportere effekten af innovationsloven i forbindelse med den lovovervågningsrapport, der afgives til Folketinget i løbet af 2009.

Statsrevisorerne anfører, at de finder det mindre tilfredsstillende, at Fødevareministeriet har administreret erhvervsfremmeordninger på innovations- og iværksætterområdet uden at have fuld klarhed over, hvilken effekt man ønskede at opnå.

Indledningsvis vil jeg pege på, at Fødevareministeriets ordninger inden for den i beretningen anvendte afgrænsning af innovations- og iværksætterområdet indgår i ministeriets programområder, herunder det EU baserede landdistriktsprogram og fiskeriudviklingsprogrammet. Der er for disse programmer fastlagt både strategiske mål og resultatmål, som giver klarhed over hvilke effekter, man ønsker at opnå af indsatsen inden for programmerne og for de konkrete ordninger. Jeg henviser i den forbindelse til min redegørelse til beretning nr. 10/2007 om tilskud til dansk fiskeri (FIUF-programmet 2000-2006).

Jeg kan endvidere oplyse, at Fødevareministeriet har iværksat et arbejde med at udvikle retningslinier for ministeriets arbejde med effekt. I forbindelse med arbejdet vil de erhvervsfremmeordninger, som ministeriet administrerer, blive gennemgået netop for – hvor dette ikke allerede er sket – at fast-

lægge konkrete og målbare mål for de resultater og virkninger, ordningerne skal have. I det omfang, at fastlæggelse af konkrete mål kræver ændringer i de eksisterende regelgrundlag, er det hensigten at indarbejde målene ved de førstkommende revisioner heraf.

Sammenfattende finder jeg, at Fødevareministeriet arbejder aktivt på at fastlægge et konkret grundlag for vurdering af virkningen og resultaterne af ministeriets ordninger, så ordningerne i højere grad baseres på viden om disses effekt og bidrager til en mere effektiv og målrettet indsats, som aktivt understøtter såvel samfundsmæssige som erhvervsmæssige hensyn.